

[Duborg.]

med eller staar over Søfolkenes Forhold i de med os konkurrerende Lande.

Jeg finder ingen Anledning til ved første Behandling at gaa nærmere ind paa ret mange af Lovforslagets enkelte Paragraffer, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at § 16 i Virkeligheden giver Ministeren en næsten ubegrænset Bemyndigelse til at dispensere fra Loven, og det turde vel nok være det bedste Tegn paa, at de Betænkeligheder, jeg her har fremsat, i Virkeligheden ogsaa deles af den højtærede Handelsminister: at en rigoristisk Gennemførelse af en Lov som denne uden meget, meget vidtgaaende Dispensationer, som til Dels ophæver Loven, vilde faa farligere Konsekvenser, end den højtærede Minister maaske alligevel turde tage Ansvaret for. Netop § 16's Affattelse er mig det bedste Bevis for, at en hovedkulds, en hurtig Gennemførelse af en saadan Lovgivning, inden vi ser det endelige Resultat af, hvad der naas i Genève eller ved internationale Konferencer af anden Art mellem de store søfarende Nationer, neppe er paa sin Plads.

Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at skal man til at lovgive paa dette Omraade, kunde der vel nok være meget, der talte for, at en saadan Lovgivning skete i naturlig Forbindelse med, som Tilføjelse til eller Ændring af den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade, og da særlig Loven af 1923. At have en Lovgivning paa et vigtigt Omraade som dette saa spredt, som den er i Øjeblikket, og som den vil blive i stadig højere Grad, jo mere vi laver af den Slags, er uheldigt for alle Parter, der skal bruge den. En Samling er her som paa alle lignende Omraader absolut at foretrække.

Yderligere vil jeg gerne bemærke, at man ved Bestemmelsen om, at Skibe under 100 Registertons er undtaget, formodentlig særlig har tænkt paa Fiskeriet, men man har maaske ikke været opmærksom paa, at denne Undtagelsesbestemmelse for Fiskeriet kun i ringe Grad omfatter de moderne store Færøbaade, der er over 100 Registertons, vist nærmere de 200 Registertons. Men det er selvfølgelig den Slags, som er mindre væsentligt, og hvorom der sikkert kan naas til Enighed, hvis man i Princippet kan godkende en Lovgivning som den foreslaaede. Men jeg vil slet ikke lægge Skjul paa, at vi i Princippet ikke kan godkende en saadan Lovgivning, fordi det bestemmende i et saadant Spørgsmaal maa være en international Overensstemmelse mellem de afgørende Konkurrenter med Hensyn til Fragterne. At negligere dette er uforvarlig

Økonomi. Det vil ikke blot være ødelæggende for Skibsinteresserne, det vil være ødelæggende for Arbejdet paa Søen, det vil skabe Arbejdsløshed, og det vil være ødelæggende for hele Samfundets Økonomi, hvis vi formindsker den Indtægt, som vi har gennem Søfarten.

Jeg kan derfor ikke just anbefale dette Lovforslag til hurtig og let Gennemførelse, jeg kan højst anbefale det til en meget grundig Udvalgsbehandling, saa at man kan komme dybere ind paa Spørgsmaalet. Det tror jeg vil være tilstrækkeligt til, at man udsætter denne Lovgivning indtil videre.

Om det andet Lovforslag, der er til Forhandling her, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, da jeg selvfølgelig i endnu mindre Grad kan anbefale dette. Men det har unægtelig sin Interesse, at Forslag til Lov om Arbejdstid i Skibe er fremkommet saa kort Tid efter eller saa umiddelbart som Følge af det af Kommunerne forelagte Lovforslag om Foranstaltninger til Værn for Søfolkenes Arbejdsforhold. Det er mig for saa vidt en Glæde, som det jo kunde tyde paa, at Regeringen med det foreliggende Forslag nok saa meget har tænkt paa at navigere i Politik som paa Søen.

Bouet: Det var en ejendommelig kraftig Tone, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (P. Andersen) begyndte med at anslaa, og der var jo ogsaa en saa mærkkelig Taknemmelighed over for Ministeren og en saa stærk Lovprisning af det store Arbejde, Socialdemokratiet har udført over for Søfolkene, at man fik Mistanke om, at det ærede Medlem paa Forhaand ligesom vilde afbøde en Kritik fra anden Side, at der ligesom skulde laves en Konkurrence med et andet Parti i denne Sal, hvorfor det var nødvendigt for den ærede Ordfører paa Forhaand at gøre opmærksom paa de store Fortjenester, Socialdemokratiet havde indlagt sig paa dette Omraade. Nu er jeg ikke saa helt sikker paa, at denne Tilfredshed er til Stede i samme Grad hos Søfolkene; jeg kunde tænke mig, at man netop fra disses Side vilde rette en endogsaa stærk Kritik mod dette Lovforslag, som under alle Omstændigheder paa mange Maader giver Dispensationsbestemmelser. Baade i den ene og den anden Paragraf er der Dispensationer, og der er taget Forbehold, saaledes at gamle Skibe ikke behøver at rette sig efter Loven, hvilket vil sige, at der vil gaa baade Vinter og Vaar og maaske flere Aar, inden denne Lov bliver gennemført i Praksis. Jeg for-